

Publicerad 2014-10-31 00:18 av Veven

Mellan andetag

En glänta i skogen

någonstans

mellan inandning och utandning

lättjan rinner från träden

men jag menar allvar

verserna på din nakna hud

orsakar smärtsamma explosioner

solstjälkarna

bevakar våra rörelser

kroppar vecklas ut

viks ihop

dina memoarer på mitt lår

löses upp av solbuketten

när du läst mig

andas du ut

och går

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Veven med Poeter.se id #48730 innehar upphovsrätten